

Help jij mee om mensen in slavernij weer een gezicht te geven?

Van de mensen die in Curaçao in slavernij leefden zijn alleen herinneringen overgebleven. Van sommige mensen weten we nog hun naam en heel soms weten we iets over hun leven of hun uiterlijk. Foto's of tekeningen waar tot slaafgemaakte mensen herkenbaar op staan, zijn er niet in Curaçao. Hoe zagen mensen in slavernij er uit op Curaçao? Als je dat wilt weten, dan moet je zelf je fantasie aan het werk zetten. Hieronder is een korte beschrijving van het leven van Martis Fidaal. Hoe zou ze er uitgezien hebben? Geef jij haar een gezicht en teken hoe jij denkt dat Martis Fidaal eruit gezien zou kunnen hebben.

Omschrijving van Martis Fidaal

Martis Fidaal wordt beschreven als een magere man met kroeshaar, een langwerpige gezicht en een open mond met vooruitstekende lippen. Hij had een litteken op zijn onderrug en een krom been, daardoor liep hij een beetje wiebelend. Zijn huid was donkerrood van kleur en hij wordt een zambo genoemd. Dat betekende dat hij zowel Afrikaanse als Indiaanse voorouders had. Als volwassen man was Martis Fidaal ongeveer 1,60 meter lang.

Het leven van Martis Fidaal

De eerste keer dat Martis Fidaal in de archieven wordt genoemd is in 1839. In dat jaar wordt op Curaçao een register van alle tot slaafgemaakten ingevoerd. Volgens dat register is Martis Fidaal in 1836 op Curaçao geboren, hij is dus 3 jaar oud in 1839. Hij leeft samen met zijn moeder Maria Inees (geboren in 1808) en zijn broers Ferdinand (1833) en José (1838). Ze waren eigendom van Geertruida Elizabeth Bilgen-Gravenhorst, een lid van een Curaçaose bestuurdersfamilie. Martis Fidaal is zijn voornaam: mensen in slavernij mochten geen achternaam hebben en ook geen vader. Daarom weten we niet wie zijn vader was.

In de jaren 1840 en 1850 kwamen er nog zes broertjes en zusjes bij. Twee zusjes en een broertje overleden als kleine kinderen. In 1845 werd de familie van Martis Fidaal gesplitst. Martis Fidaals oudste broer Ferdinand werd apart verkocht. Martis Fidaal zelf werd met zijn moeder en de andere kinderen verkocht naar Johanna Henriette Gravenhorst, een nicht van hun eigenares. De familie werd naar de plantage Brievengat gestuurd in het noordwesten van Curaçao. Ze moesten daar op het land werken om graan en verplanten te verbouwen.

In 1849 werd de plantage Brievengat en ook de familie van Martis Fidaal doorverkocht aan de koopman Cornelis Sprock Jr. De nieuwe eigenaar wilde meer geld verdienen met de plantage. Martis Fidaal was waarschijnlijk ongelukkig met deze nieuwe slavenhouder, want op zijn vijftiende loopt hij weg van de plantage. Hij wordt snel weer opgepakt, maar Martis laat zich niet tegenhouden. Tussen 1851 en 1861 vlucht hij zeker acht keer van de plantage Brievengat.

Waarschijnlijk kreeg Martis ook elke keer straf als hij weer terugkwam op de plantage. Maar in 1862 krijgt hij ook een officiële straf van de rechter. Vanwege 'het meerdere keren overnachten buiten de plantage zonder toestemming van de meester' krijgt hij 20 zweepslagen. Ook zijn broer José vlucht een paar keer en krijgt zweepslagen van de overheid.

Martis Fidaal en zijn broer José worden door de rechter 'tuinslaven' genoemd. Dat betekende dat ze op het land moesten werken. Het woord tuin betekende boerderij, niet van een tuin zoals wij dat nu kennen.

